

altsaa derved tillendegivet, at det ikke ønskes denne Sag fremmet uden i Forbindelse med Spørgsmaalet om Accidenserne; og jeg tror, at det for Regeringen vil stille sig meget tvivlsomt, om man vil kunne medvirke til en Afløsning paa dette Grundlag.

Ordføreren (Steffensen). Saaledes som Lovforslaget forelaa ved Indbringelsen, var min Stilling til det den, at jeg betragtede det som ret ligegyldigt, om det blev vedtaget eller ikke; nogen Interesse for Lovforslaget i den Stikelse, det havde, nærrede jeg ikke. Men jeg finder Anledning til at gøre en Bemærkning efter det, vi nu hørte fra den højtærede Kultusminister. Naar Spørgsmaalet er om, hvorvidt man ønsker Sagen fremmet paa det Grundlag, som her foreligger, vil jeg sige, at selv bortset fra Spørgsmaalet om Accidenserne ønsker jeg uægtelig ikke Lovforslaget fremmet paa dette Grundlag, og det af Hensyn til en Bestemmelse, der blev indsat i det ved 2den Behandling. Det er en Bestemmelse, som findes i § 6 om, at de aarlige Afsløsningsvederlag kunne blive at udrede af Kommunens Kasse og eventuelt ogsaa at afholde af denne, for saa vidt Amtsrådet giver sit Samtykke til, at Afgiften maa overtages af Kommunen. Derved er der bragt et nyt Moment ind i Lovforslaget, nemlig dette, om en saadan Ordning i Virkeligheden er stemmende med Grundlovens § 77. Jeg skulde maaske ikke særlig have berørt Spørgsmaalet, hvis ikke Forholdet var det, som de fleste af os vistnok kende, at det er bebudet, at der vil blive rejst Sag, om de Afsløsninger, der ere skete paa denne Maade, ere stemmende med Grundloven. Under disse Forhold vilde jeg finde, at det ikke var rigtig vel betænkt, om Landstinget gav et Lovforslag sin Stemme, der udtaler sig for dette Spørgsmaals Afgørelse, paa den Maade, som det hidtil har været afgjort, men som vil blive bestridt og kan ventes at komme under Domsstolens Afgørelse. Jeg agter derfor ogsaa at stemme mod Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Bjerre. Jeg skal dertil kun bemærke, at saa vilde ogsaa alle de Offerafsløsninger, som have fundet Sted, ligeledes kunne læsseres, og det er der dog vist overmaade ringe Sandsynlighed for. I det hele taget

tror jeg, at det Standpunkt, som det ærede Medlem indtager over for Grundlovens § 77, ikke vil blive delt med den Stringens og den Konsekvens, som det ærede Medlem stadig lægger i det. Jeg indrømmer, at denne Forandring, som saaledes er kommen ind i Lovforslaget, vilde jeg lige saa gerne have været fri for, men paa den anden Side tror jeg rigtignok, at saaledes som det staar der, da det jo kun kan blive et rent eksceptionelt Tilfælde, hvor der ganske sikkert ikke kan blive Tale om nogen virkelig Uret mod Dissertere, vil det ikke skade, og i alt Fald har dette Lovforslag en saa lang Tid tilbage, inden det bliver til Lov, at det sagtens kan blive rettet. Det er derfor, forekommer det mig, ikke nogen afgørende Grund til at stemme mod Loven.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardensfleth). Jeg giver det ærede 2det Medlem for 7de Kred (Bjerre) ganske Ret i, at det forekommer mig paafaldende, at dette lille Punkt skulde være en afgørende Hindring for, at det høje Ting kunde tiltræde Lovforslaget. Jeg tør maaske bringe i Erindring, at min ærede Kollega, Indenrigsministeren, ved 2den Behandling udtalte angaaende Formuleringen af Bestemmelsen i første Stykke af § 6, at han vilde forstaa den derhen, at den dog i alt Fald ikke kunde anvendes anderledes, end at Sogneraadene kun for eet Aar ad Gangen skulde kunne vedtage, at Afsløsningsbidragene overtoges af Kommunens Kasse. Det vilde dog være en ret betydelig Indstrænkning i den Myndighed, som her gives Sogneraadene. Jeg vil hertil føje, at det ganske vist havde været min Hensigt at stille Endringsforslag til en forandret Formulering af denne Bestemmelse, men da jeg først i Gaar fik at vide, at Lovforslaget skulde til 3dje Behandling her i Tinget, har jeg ikke haft Lejlighed til at konferere med Indenrigsministeren angaaende Endringens Formulering, idet jeg selvfølgelig gik ud fra, at der paa et senere Stadium af Sagen vil blive Lejlighed til at foretage saadanne Endringer. Det har heller ikke været min Mening, naar jeg har udtalt, at jeg vil betragte det, at Landstinget vedtager Lovforslaget i denne Form, som en Tillendegivelse af, at man ønsker Sagen fremmet paa dette Grundlag, saaledes at man skulde